

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

25 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2014, declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului și de inculpatul

Bolișacov Constantin Anatolii, născut la 21 martie 1967, originar Federația Rusă și domiciliat s. Mănoilești, r-nul Ungheni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.07.2013 - 11.03.2014;

Instanța de apel: 15.04. - 27.10.2014;

Instanța de recurs: 14.01. - 25.02.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 martie 2014, Constantin Bolișacov, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă fiind încasat de la inculpatul Constantin Bolișacov în beneficiul părții vătămate Eugenia Pascal suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat *în fapt* că, Constantin Bolișacov, la 03.05.2013, aproximativ la ora 09⁰⁰, aflîndu-se în apropiere de piața „Agro-Mondial” amplasată pe str. Ginta Latină 18, mun. Chișinău, a săvîrșit atacul tîlhăresc cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței fizice manifestată prin multiple lovituri cu pumnii, în regiunea feței cet. E. Pascal, cauzîndu-i acesteia vătămare corporală gravă, după ce i-a sustras o geantă de dame la prețul de 150 lei, în care se aflau bani în sumă de 45 lei și cheile de la apartament, astfel cauzîndu-i părții vătămate E. Pascal un prejudiciu material în sumă totală de 195 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Maria Antoci în numele inculpatului cît și inculpatul Constantin Bolișacov, au atacat-o cu apel.

Avocatul Maria Antoci, în apelul declarat, a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui C. Bolișacov din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În susținerea cerințelor sale apărarea a invocat că prima instanță la adoptarea soluției de condamnare nu a luat în considerație că inculpatul vina în cele incriminate nu a recunoscut, la etapa urmăririi penale fiind audiat în calitate de bănuit acesta a menționat că, a lovit partea vătămată peste mână ca să elibereze geanta și nicidecum nu a lovit-o la ochi, fapt confirmat și la etapa confruntării dintre inculpat și partea vătămată.

În viziunea apărării, partea vătămată a indicat anume la inculpat din motivul stării de ebrietate în care se afla în momentul săvârșirii infracțiunii, și tot din acest motiv nu este exclusă versiunea căderii libere, în urma căreia partea vătămată putea să se lovească de o bordură sau piatră, mai mult ca atât, în locul unde se afla partea vătămată aveau acces și alte persoane care puteau profita de starea de ebrietate în care aceasta se afla și de faptul că avea asupra sa o geantă.

Inculpatul Constantin Bolișacov, în apelul declarat, a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În apelul său inculpatul cu referire la prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală a invocat dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că prima instanță greșit și-a bazat sentința de condamnare pe declarațiile subiective ale părții vătămate, care după leziunile grave primite, era în imposibilitate să gândească și să indice anume la inculpat, precum că el a săvârșit infracțiunea, la fel și declarațiile martorilor sunt contradictorii sub aspectul timpului săvârșirii infracțiunii și a acțiunilor părților implicate.

Referitor la individualizarea pedepsei, inculpatul a menționat că, prima instanță nu a luat în considerație nici o circumstanță atenuantă și anume că are la întreținere un copil minor iar soția este invalid de gradul I.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2014, au fost admise parțial apelurile avocatului Maria Antoci și al inculpatului Constantin Bolișacov, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudicată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Constantin Bolișacov a fost condamnat în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului C. Bolișacov în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului C. Bolișacov în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin: declarațiile părții vătămate E. Pascal; declarațiile martorilor T. Lungu, I. Lungu, L. Calugher; raportul de expertiză medico-legală nr. 1167/D din

26.06.2013; procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată E. Pascal și inculpatul C. Bolișacov.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume nu a luat în considerație prezența în cauză a circumstanțelor atenuante cum sunt copilul minor la întreținere și soția invalid de gradul I.

5. Avocatul Maria Antoci în numele inculpatului Constantin Bolișacov, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului.

În susținerea cerințelor sale, apărarea a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că în speță lipsesc probe concludente și pertinente care ar demonstra vinovăția lui C. Bolișacov în săvârșirea infracțiunii incriminate, nici un martor nu a văzut și nu a arătat direct la inculpat precum că anume acesta i-a cauzat părții vătămate leziuni corporale și i-a sustras bunurile.

Totodată, apărarea cu trimitere la prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, a invocat că, instanța de apel neîntemeiat a pus la baza condamnării raportul de expertiză medico-legală nr. 1167/D din 26.06.2013, deoarece acesta este incomplet, nu conține răspuns la toate întrebările expuse pentru soluționare „*dacă putea sau nu partea vătămată să-și cauzeze de sine stătător asemenea leziuni corporale? și anume prin căderea de la înălțimea corpului, avînd în vedere starea ei de ebrietate.*”.

5.1. Inculpatul Constantin Bolișacov, la fel a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În argumentarea recursului inculpatul a invocat următoarele motive:

- la adoptarea soluției sale instanța de apel nu a respectat prevederile art. art. 414, 415 alin. (1) Cod de procedură penală;
- nu au fost audiați repetat martorii în cauză pentru înlăturarea tuturor divergențelor;
- toate procesele-verbale ale ședinței de judecată în instanța de apel au fost întocmite în limba de stat pe care el nu o înțelege și toate solicitările inculpatului referitor la eliberarea copiilor de pe aceste procese-verbale, au fost ignorate de către instanța de apel;
- soluția de condamnare este bazată doar pe declarațiile contradictorii ale părții vătămate, care a indicat doar la numele inculpatului „Constantin”, și din care rezultă că, ea a servit băuturi alcoolice cu inculpatul la 02.05.2013, iar la 03.05.2013 el se afla în sat;
- martorii care declară că inculpatul a fost în ziua săvârșirii infracțiunii împreună cu partea vătămată, l-au văzut pentru prima dată în ședința de judecată;
- expertul audiat în cauză Iu. Scurtu, nu a putut răspunde la întrebarea „putea partea vătămată E. Pascal să-și cauzeze de sine stătător aceste leziuni grave sau nu?”

- la domiciliul inculpatului, nu au fost depistate bunurile sustrase de la partea vătămată.

6. Asupra recursurilor declarate, procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestora, deoarece argumentele invocate de avocat și inculpat au fost obiect de discuție la judecare cauzei în instanța de apel, care respectând prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra lor, corect respingându-le.

7. Examinând argumentele recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestora, reieșind din următoarele considerente.

7.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul cererilor de recurs înaintate pe caz se poate deduce, având în vedere că recurenții critică hotărârile judecătorești sub aspectul vinovăției inculpatului C. Bolișacov și modalității de apreciere a probelor, temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

În pct. 18 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Instanța de recurs, menționează, că temeiul invocat de recurenți - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recursuri, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul C. Bolișacov, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

7.2. Colegiul penal, reține că, instanțele de fond, verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la

concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Constantin Bolișacov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, iar instanța de apel, ținând cont de circumstanțele atenuante, corect i-a stabilit pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În ce privesc criticele formulate de recurenți, enunțate la pct. 5, 5.1. al prezentei decizii, prin care se susține că Constantin Bolișacov nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4, 4.1. soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate de inculpat și avocatul M. Antoci sunt vădit neîntemeiate.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursurilor, se evidențiază că recurenții își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de apărare și inculpat nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, din procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f. d. 202-206, 206-208, 208-213) și, textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de avocat și inculpat, a respectat prevederile art. 415, 417 Cod de procedură penală, întemeindu-și concluziile pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, iar inculpatul mulțumindu-se cu citirea probelor acumulate în cadrul primei instanțe, nu a solicitat audierea pe viu a martorilor în cauză.

Cu privire la critica recurenților sub ipoteza greșitei rețineri la baza condamnării inculpatului C. Bolișacov a raportului de expertiză medico-legală nr. 1167/D din 26.06.2013, Colegiul penal enunță că, instanțele de fond corect au statuat asupra acestei probe care deși nu indică direct la materialitatea faptei, totuși indică asupra unor circumstanțe auxiliare așa cum sunt constatarea gradului leziunilor corporale la partea vătămată E. Pascal (*vătămare corporală gravă*) și în final, potrivit art. 6 pct. 36) Cod de procedură penală, reprezintă o probă utilă.

Subsidiar, referitor la dezacordul inculpatului C. Bolișacov ce ține de evitarea de către instanța de apel de a se expune asupra solicitărilor inculpatului cu privire la eliberarea copiilor de pe toate procesele-verbale ale ședințelor de judecată în instanța de apel, instanța de recurs atestă că, într-adevăr instanța de apel nu s-a expus asupra acestei solicitări, însă, în cazul dat, acest argument nu este suficient pentru a desființa hotărârile judecătorești adoptate pe caz.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei instanței de apel în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de inculpatul Constantin Bolișacov și avocatul în numele acestuia Maria Antoci, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului și de inculpatul Bolișacov Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui ***Bolișacov Constantin Anatolii***, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev